

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Jansen, Leonard

Coloniæ Agrippinæ, 1725

Casus LXXI. De Voti dispensatione, & commutatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39911

tum mariti ab uxore irritari posse, sed meliùs contradicunt *Gomez. Less. Nav. c. 12. n. 60.* quia obligatio mariti non petendi debitum reverà non cedit in præjudicium uxoris, eamque non retrahit à petitione debiti, sed potiùs dat anam liberiùs petendi, cum sciat ipsum petere non posse, & ipsa levi indicio facilè petere possit; meritò notant DD. ejusmodi vota esse indiscreta, & conjugibus, nisi senes sint, dissuadenda. 4. Si vir & uxor mutuo consensu voveant castitatem, hoc votum ipsi irritare non possunt, quia juri suo ad petendum & reddendum debitum renunciârunt, *c. fin. 33. q. 5. Spo-*

rer. n. 29. Castropalaop. 7. n. 6. 5. Si conjux conjugii simpliciter dedit licentiam vovendi castitatem, hoc ipso cessit juri suo, nec consensum revocare aut debitum petere poterit, secùs si votum conjugis purè permiserit, reservando sibi jus suum, *Nav. c. 17. n. 31. Laym. n. 15.*

8. V. Vota denique servorum, domini aut heri indirectè tantùm irritare possunt, quatenus obligationi servitutis vel famulatùs obfistunt, ideoque finitâ servitute reconvalescunt, *communis & certa;* unde domini nihil possunt circa vota castitatis, orationis, confessionis, moderati jejunii, &c.

C A S U S LXXI.

De Voti Dispensatione & Commutatione.

Zoilus Pastor ab Episcopo interrogatur: 1. An dispensatio absque causa sit licita & valida. 2. Quæ sint causa dispensandi. 3. Quid in dubio aut in casu, quo absque omni causa bonâ fide dispensatum est. 4. An dispensare possit Papa, Episcopi, Pralati Regulares, Abbatissa, an cum Novitiis & se cum ipsis. 5. An Confessarii Regularium. 6. An cum absentibus & extra confessionem: & an idem queant Parochi. 7. Quæ sint vota reservata Papæ. 8. An inter hæc numerentur vota dubia, conditionata, metu extorta, pœnalitâ, disjunctiva, non Deo

sed Sanctis facta. 9. An votum reservatum ab Episcopo vel Regularibus quoad circumstantias dispensari possit. 10. Vel in voto castitatis educto stante matrimonio. 11. Quid si votum reservatum sit commutatum in non reservatum. 12. An reservatum possit irritari. 13. An facultas Generalis extendat se ad reservata, item an ad ea, quæ post concessionem sunt emissa, vel etiam ad juramenta. 14. An votum castitatis dispensatum soluto matrimonio reviviscat, item an Episcopus in casu necessitatis dispensare queat in reservatis. 15. An etiam Regulares. 16. An & ex qua causa fieri possit voti

com-

commutatio. 17. *Quinam vota commutare possint, & quid de votis in favorem tertii.* 18. *An extra confessionem.* 19. *An post commutationem possit rediri ad votum prius.* 20. *An omnia vota commutari possint in votum Religionis.* 21. *An Professio Religiosa extinguat omnia vota, etiam Religionis strictioris.* 22. *Quid de votis penali- bus.* 23. *Quid de eo, qui vovit non petere dispensationem.* Pro Resolut.

QUÆR. I. Quid sit dispensatio voti?

1. Est remissio totalis obligatio- nis ob justam causam facta ab eo, qui in personam voventis habet jurisdictionem spirituales, est in re omnium. Dicitur 1. *Remissio totalis obligationis*, in quo dispensatio distinguitur à commutatione, in qua obligatio ex toto non tollitur, sed saltem ex parte in aliam materiam transfertur. Dicitur 2. *Ob justam causam*; nam dispensatio in votis sine causa non tantum illicita est, sed & invalida, *S. Th. q. 88. a. 12. ad 2.* Fit enim à Superiore Ecclesiastico, qui nomine Dei relaxat promissionem DEO factam; Deus autem dedit hanc potestatem non in destructionem, sed ædificationem, exigente id necessitate vel utilitate subditorum; aliud est de irritatione, quæ fit nomine proprio ab habente potestatem dominativam in personam voventis, vel in materiam voti; dominio autem vel jure suo validè quis uti potest, etiam sine causa.

QUÆR. II. Quæ sint causæ legitime dispensandi?

1. Sunt præcipuè quatuor: 1. *Imperfecta deliberatio*, aut dubium de illa, sive illud contingat ex defectu ætatis, sive ex mentis turbatione, aut etiam ratione metus, doli vel erroris accidentalis; similiter sufficit quodcumque prudens dubium de valore voti. 2. *Notabilis difficultas* exequendi rem promissam, etiam si non sit tanta, ut votum irritet, sufficiet tamen ad dispensationem; sola autem major commoditas aut inclinatio ad aliud opus pium, etsi satis sit ad votum commutandum, non tamen ad dispensandum. 3. *Dammum spirituale vel corporale*, si dispensatur in voto continentis vel non petendi debitum, si ob nimiam proclivitatem in Venerem sit periculum lapsus, aut executio voti sit subiecta plurimis molestiis & scrupulis; item si imminet ex voto damnum temporale, v. g. interitus illustri familia, vel ex nimis elemosynis exhauriretur res domestica, &c. in his & similibus dispensatur Romæ, saltem aliqualem adjungendo commutationem in aliud opus pium. 4. *Majus bonum* ex dispensatione proventurum, v. g. major Dei honor, major Ecclesiæ vel Reip. utilitas; quò majus & arctius est votum, eò major requiritur causa dispensandi, etsi una causa se sola non sufficiat, sufficiet conjuncta cum aliis, *Suar l. 6. de vot. c. 17. Reiffenst. l. 3. tit. 34. à n. 22.*

3. à n. 22. *Et ibid. Leuren. q. 903.* In dubio an adsit causa sufficiens, semper miscenda est commutatio in aliquid operis pii, quod defectum causæ suppleat, *Suar. l. c. Castrop. d. 2. pun. 9. n. 17.* Hinc Confessarii privilegiati rarò debent ex toto dispensare, nisi quando dubium est de voti valore: si dispensatio bonâ fide facta est, & ex post reperitur, non adfuisse causam legitimam, *Sporer n. c. 3. n. 45. ex Sanch. & Less.* dicit, præsumendum esse de bonitate Dei, quòd dispensationem suo nomine bonâ fide factam acceptet & ratam habeat. At probabilius contradicunt *Salas Castrop. n. 4. Leur. l. c.* quia jura & omnes DD. ad valorem dispensationis in voto requirunt causam legitimam: ergo si certò constet, talem non adfuisse, dispensatio est nulla; deinde talis præsumptio est ad minus incerta, & obligatio voti est certa: ergo non excusat. Econtrà si constet adesse causam certò sufficientem, Superior plerumque dispensare obligatur, vel maximè si id exigat bonum commune, quandoque etiam negare poterit, si nempe periculum sit, ne vilescat votorum obligatio vel dispensatio.

QUÆR. III. Quinam habeant potestatem in votis dispensandi?

4. R. 1. Respectu totius Ecclesiæ in omnibus votis dispensare potest Sum. Pontifex. 2. Dispensare possunt Episcopi in omnibus votis suorum subditorum Papæ non refer-

R. D. Jansen Pars I.

vatis. 3. Idem possunt Prælati Regulares exempti, & omnes Superiores locales respectu suorum Religiosorum, & in eorum absentia Vicarii, si non ordinariâ, saltem potestate sibi ex consuetudine delegata, *Sanch. l. 4. mor. c. 49.* Prælati Regularium non exemptorum id jure communi non possunt, nisi quatenus ex consuetudine vel Episcopi commissione illis concessum est. Si dicas: Potestas dispensandi in Prælati Regularium videtur supervacanea, eò quòd omnia eorum vota vel extinguantur per Professionem, vel post Professionem emissâ à Prælati irritari possunt potestate dominativâ. R. N. aff. nam votum ingrediendi Religionem strictiorem à Superioribus nequit irritari, benè tamen dispensari, ut probat *Sanch. c. 41.* idem docet *Suar. de voto approbato à Prælato superiore.* Item Prælati in votis Novitiorum dispensare possunt, quia in favorabilibus gaudent privilegiis sui Ordinis, *Castropatao p. 10. n. 3. Schmalzg. n. 105.* nequeunt tamen eorum vota irritare, ut dixi *Cas. prac. n. 6.* 4. Abbatissæ suarum vota quidem irritare possunt propter potestatem dominativam, quam in suas habent per votum obedientiæ, non tamen dispensare, quia carent jurisdictione spiritali. 5. Superiores habentes potestatem dispensandi ordinariam etiam secum dispensare possunt saltem mediatè, dando jurisdictionem Confessario,

LII

vel

vel alteri, ut contra *Suar.* latè probat *Sanch. l. 3. de mat. d. 3. totà.*

5. 6. Confessarii approbati Ordinum Mendicantium & cum iis communicantes habent privilegium pro foro conscientiae dispensandi in omnibus votis & juramenti saecularium, in quibus Episcopi dispensare possunt jure ordinario; id enim Mendicantibus concessit *Inn. VIII. Eng. IV. Benedictinis Mart. V. testibus Tamb. Herinx, Dian. p. 11. t. 8. R. 16. Sannig de vot. c. 43. n. 2. Gobat t. 10. n. 603. Sporer n. 54. Castropalao p. 13. n. 7. Reiffenst. n. 39.* Dixi: in votis, in quibus Episcopi dispensant potestate ordinariâ; nam si Episcopi in casu necessitatis, quando non datur recursus ad Papam, in votis Papae reservatis dispensant, id non faciunt potestate ordinariâ sed delegatâ, idèdque hoc non poterunt Confessarii Mendicantium, ut habet communis cum *Rodrig. Sanch. Suar. c. 26. n. 16. Barb. 2. p. de pot. Ep. alleg. 37. n. 14.* Nihilominus probabile videtur etiam tali casu Mendicantes pro foro conscientiae dispensare posse, ut dicam *inf. n. 15.* Quòd autem *Ordo Præmonstratensis* in privilegiis communicet cum Mendicantibus docet *Barb. l. 1. juris Eccl. c. 41. n. 231. Tamb. to. 1. d. 12. q. 1.* Et ita definitum est in Capitulo Generali ejusd. Ordinis Anno 1660. & constat ex amplissimo Indulto Urb. VIII. Lotharingis concessio. 7. Episcopi & Regulares privilegiati conveniunt in hoc, quòd

utrique possint vota non reservatâ dispensare & commutare, etiam extra Confessionem & cum absentibus, quia pro neutris ullo jure hoc exercitium restringitur ad forum Sacramentale, aut ad solos praesentes: in hoc differunt, quòd Episcopi hanc suam potestatem utpotè ordinariam alteri delegare possint, non item Regulares cum sint delegati, e contra Regulares possunt exercere sua privilegia circa omnes fideles ad ipsos undequaque venientes; agunt enim nomine Sum. Pontificis; Episcopi verò, quia agunt per jurisdictionem propriam non possunt eam ultra suos diœcesanos extendere, *Sanch. c. 43. Sporer n. 78.* 8. Parochi quamvis ex consuetudine possint dispensare in jejuniis & operibus servilibus, non tamen in votis aut juramenti, *Tamb. La Croix sup.*

QUÆR. IV. Quid circa dispensationem in votis reservatis?

7. R. I. Quinque sunt vota soli Papae reservata, adèdque ab Episcopo vel Regulari privilegiato non dispensabilia, nisi in privilegio specialiter exprimentur; ut 1. *Votum integræ & perpetuæ castitatis*, nam votum castitatis sub obligatione solum veniali emissum aut ad tempus, votum non petendi debitum conjugale, votum virginitalis solum intendendo integritatem claustris virginalis, votum non nubendi, votum non polluendi, non fornicandi, mulierem non tangendi;

&

& his similia, non sunt reservata, quia non sunt votum integræ castitatis, de qua sola reservatio utpote odiosa intelligi debet. Idem est de voto suscipiendi Sacros Ordinés, quia non est directè ad castitatem, sed ad Statum Clericalem, cui votum castitatis annexum est, *Sanch. Suar. l. 9. c. 25. Laym. c. 8. n. 8. Barb. n. 19.* 2. *Votum Religionis approbata.* 3. *Votum peregrinandi ad S. Sepulchrum Hierosolymitanum.* 4. *Peregrinandi Romam ad limina SS. Apostolorum Petri & Pauli.* 5. *Peregrinandi Compostellam ad S. Jacobum, c. ex multa, c. super his de vot.*

8. §. II. Cùm reservatio sit odiosa utpotè restringens potestatem ordinariam strictè est interpretanda, idèdque non censetur reservata, sed ab Episcopo & privilegiatis dispensabilia sunt. 1. Vota, de quibus dubium est, an sint valida aut reservata, quia reservatio non extenditur nisi ad casus certos, *Sanch. Castropalao p. 12, n. 8.* Idem est de dubio, an promissio fuerit deliberata; ex quo capite votum castitatis vel Religionis ab impubere emissum non esse reservatum docet *Viva q. 12. a. 2.* quia præsumitur adfuisse imperfecta deliberatio; idèd enim impuberibus prohibetur matrimonium, *c. attestations de spons. imp.* 2. *Vota conditionata*, v. g. voveo castitatem, Religionem, si sanitati restituar, si pater periculum evaserit, idque non tantùm ante, sed etiam post impletam conditionem,

quia non sunt perfectè libera; fiunt enim metu instantis mali, & quæ ab initio non sunt reservata, etiam non fiunt ex post, & in dubio non censentur reservata, *Gomez, Sanch. l. 4. mor. c. 20. n. 98. Bellegamb. p. 3. sect. 13. q. 2.* idque tenet, etiam si post impletam conditionem fuissent confirmata, quia confirmatio cadit super idem votum, prout à principio editum, nisi nunc esset editum independentè à primo voto, *Dian. p. 6. t. 8. R. 16. Wiestner n. 73.* 3. *Vota injusto metu* etiam levi extorta, quia non sunt perfectè libera, *Illung t. 5. n. 156. Reiffenst. n. 30.* idque etiam tenet de metu intrinseco, ut si quis voveat Religionem metu periculi, quia nec ista vota sunt perfectè libera, nec directè intenditur materia voti, sed evasio periculi, & verè sunt conditionata, *Sanch. Illung. l. c. 4.* *Vota pœnalia*, v. g. voveo castitatem, si iterum blasphemavero, Religionem, si me inebriavero, ita ut dispensabilia sint etiam secutâ blasphemiam vel ebrietate, quia ista vota non sunt perfectè, cùm non fiant amore virtutis, castitatis vel Religionis; sed voluntas eas potiùs refugit, quia earum timore vult se deterrere à blasphemiam vel ebrietate, *La Croix n. 544.* 5. *Votum disjunctivum* continens unam partem non reservatam, v. g. voveo Religionem, vel ferre cilicium: *Quia in alternatis debitoris est electio, & sufficit alterum impleri, Reg. 70. in 6.* quod verum est, etiam si cilicium fieret

fieret impossibile, & jam statuisset Religionem ingredi, *Belleg. l. c.* *Sporer n. 60. La Croix n. 548.* 6. Si votum non sit directum ad Deum, sed tantum ad B. V. vel Sanctos, ita ut vovens non cogitaverit de promissione Deo facienda, nec verba voventis explicitè significant aliquam relationem ad Deum, ut fit, dum puella B. V. devota dicit: Tibi Dominæ meæ promitto perpetuam virginitatem; tale votum probabiliter non est reservatum, *Gobat, Sporer n. 58. Reiffenst. n. 29.* 7. Votum quoad substantiam reservatum potest ab Episcopo vel Regulari privilegiato dispensari quoad accidentia, v. g. vovisti peregrinari Romam nudis pedibus, dispensari potest, ut eas calceatus vel eques; vovisti statim ingredi Religionem strictiorem, dispensari potest ab Episcopo vel Regulari, ut eas post aliquot annos, vel ut ingrediaris minus strictam, *Less. Nav. Illung. n. 145. Castropalao p. 11. n. 4.* 8. Si post consummatum matrimonium una conjux sine alterius consensu voveat omnimodam castitatem, hoc votum non est perfectum, quia adhuc tenetur reddere debitum, idèdque nec est reservatum: si post contractum, sed necdum consummatum matrimonium ejusmodi votum edatur, cum voluntate ingrediendi Religionem, erit votum perfectum & reservatum, idem est, si mutuo & irrevocabili consensu castitatem voveant, *Sanch.*

Belleg. l. c. Si verò maneant cohabitantes cum periculo incontinentiæ, Episcopus dispensare poterit, ut statim dicetur. 9. Votum reservatum, postquam est commutatum in aliud non reservatum, v. g. castitas in cilicium perpetuum, cilicium non manet reservatum, nec in odiosis tenet Regula, quòd surrogatum sapiat naturam illius, cui surrogatur, *Suar. c. 20. n. 15.* ne tamen temerè in voto surrogato dispensetur, vel nimium remittatur, interrogandum erit, quale fuerit primum votum. 10. Et si vota reservata non possint commutari vel dispensari nisi à Papa, possunt tamen irritari ab habente potestatem dominativam, quia includunt conditionem, si ille, cui dominativè subjectus sum, consentiat, *Sanch. Diana p. 1. t. 11. R. 84.* 11. Generalis facultas dispensandi omnia vota non comprehendit reservata, quia quæ specialiter reservantur, debent in concessione privilegii specialiter exprimi: si concedatur facultas ad omnia vota, excepto castitatis & Religionis, possunt dispensari vota trium peregrinationum, quia exceptio firmat regulam in non exceptis, *Suar. c. 40. n. 19. Belleg. sup.* Facultas concessa extendit se ad omnia vota ante & post concessionem emissã, quia favores latam patiuntur interpretationem, *Suar. c. 13. Castropalao p. 14. n. 6.* 12. Reservatio etiam extenditur ad juramenta in eadem materia,

ria, intellige, si fiant Deo & non homini, tunc enim includunt votum seu promissionem Deo factam, *Illf. n. 7. Belleg. f. 12. q. 1.*

14. R. III. In votis reservatis per se solus Papa dispensare potest: si tamen non dispense simpliciter, sed tantum ad certum finem, v. g. in castitate, in ordine ad matrimonium, soluto matrimonio reviviscit votum, nisi aliud in dispensatione expressum fuerit. Dixi, *per se*, nam per accidens, quando urget gravis necessitas, & Papa adiri non potest per epekeiam, seu ex praesumpta Papae licentia, in reservatis dispensat Episcopus etiam praesente Nuntio Apostolico, nisi hic specialem habeat facultatem circa reservata, tunc enim non esset necessitas, & Pontifex in suo legato adiri posset, *Sanch. Rodrig. Sylves. Nav. c. 26. n. 9. Castropalao p. 12. n. 4. Sporer n. 71.* Ratio est, quia praesumi non potest, quod Papa cum periculo animarum sibi dispensationem in casu necessitatis reservare velit, ut si sit periculum incontinentiae, scandali, aut matrimonium sine gravi sponsae vel sponsi eorumve familiae dedecore differri non possit, si deflorata sit diffamanda, & proles habenda illegitima, nisi pater moriturus matrem mediante dispensatione ducat, &c. Duo tamen hic veniunt notanda: 1. Quod Episcopus in reservata non plus possit, quam praecise exigat necessitas; hinc si dispense ad matri-

monium, dispensatus adhuc vi voti obligatur, se non pollueri, non fornicari, abstinere a secundo matrimonio, *Suar. c. 26. n. 13. Barb. sup. n. 13.* 2. In tali necessitate dispensare non possunt Mendicantes, ut dixi *n. 5.* quia vota vere manent reservata, & praesumi non potest, quod Papa quoad Regulares consentiat; nam ad succurrendum periculo animarum, sufficit, quod Episcopi tunc dispensare valeant DD. c. c. & communissima apud *La Croix n. 563.* Nihilominus *Reiffenst. n. 40.* citans *Bassam, Cruisers*, quos sequitur *Leur. q. 905.* non improbabiler hanc facultatem extendit ad Regulares. Rationem dat, quia ex privilegiis certum est, Regulares posse dispensare in omnibus votis, in quibus jure ordinario dispensat Episcopus, sed in casu necessitatis dispensat Episcopus jure ordinario. Prob. min. quia Episcopus tunc vel dispensat vi officii, vel quia vota tunc non sunt reservata, aut vi universalis consuetudinis, sed quocunque modo dispense, dispense jure ordinario. De primo & secundo modo patet, de consuetudine etiam docet communis, quod det jurisdictionem ordinariam. Conf. illa potestas, qua Episcopi urgente necessitate dispensant, non est delegata: ergo ordinaria. Prob. ant. potestas delegata est, quae non ex lege, officio aut consuetudine, sed ex speciali commissione alterius

15.

competit, atque in toto jure ostendi non potest, quòd talis commissio Episcopis facta sit: ergo.

QUÆR. V. Quid circa commutationem votorum?

16. R. Tenenda esse seqq. 1. Commutatio voti est translatio obligationis ab una materia in aliam: in opus manifestè melius, hoc est Deo gratius, ab ipso vovente fieri potest, in æquale vel minus bonum solus Superior vel habens privilegium ex causa commutare potest, minor tamen causa requiritur ad commutationem, quàm ad dispensationem, *Pyreb. l. 3. t. 34. Barb. in c. 4. de vot. n. 3.* Ratio est, quòd in voto præcipuè attendatur ad id, quod est Deo gratum, si ergo materia, in quam fit commutatio, sit evidentè melior seu Deo gratior, Deus prudenter præsumitur consentire in commutationem, *quia promissum non infringit, qui illud in melius commutat, c. 2. de jurej.* Econtrà non satis constat, DEUM consentire, ut propriâ autoritate materia voti commutetur in æqualem vel minùs bonam, imò hoc ipso quòd materia substat voto, est alterâ aliàs æquali melior & Deo gratior; in commutatione autem non est spectanda præcisè excellentior virtus, in quam commutetur, sed quod hîc & nunc est utilius ad finem voventis; sic qui vovit flagellationem in remedium castitatis, melius erit eam commutare in jejunium quàm orationem, *Tamb. La Croix n. 521.* 2. Ut vota

commutentur in evidentè melius, nulla requiritur causa, ut mutentur in æquale, sufficit sola major devotio voventis, vel aliqualis difficultas in exequendo, etsi non sufficiat ad dispensandum; commutatio in æquale vel minùs bonum si fiat absque omni causa, etiam à Superiore, est invalida, *Castropalao p. 17. n. 4.* quia Deus nemini dedit potestatem voti obligationem remittendi sine causa & irrationabiliter. 3. Qui potestatem habent commutandi & non dispensandi, non possunt votum commutare nisi in æquale; nam si in minus mutetur, hoc ipso quoad partem dispensatur. 4. Omnes qui possunt dispensare, etiam possunt vota commutare, non econtrà; nam in novissimis Jubilæis datur omnibus Confessariis approbatis potestas quælibet vota & juramenta, præter castitatis & Religionis, commutandi, non verò dispensandi. 5. Quicumque habent potestatem dispensandi vel commutandi, eandem etiam habent ad juramenta & vota jurata. 6. Juramenta & vota in favorem tertii facta ante acceptationem dispensari & commutari possunt, secùs si jam fuerint acceptata, quia tunc alter jus acquisivit, quo invitus privari non debet, nisi bonum commune aliud exigat, aut promissio injusto metu vel dolo sit extorta; addunt *Rodrig. Fagundez. Burghab. cent. 2. Cas. 25.* juramenta & vota etiam ab homine acceptata dispensari posse, si prin-

- si principaliter facta sint DEO, ut si quis amore DEI promittat alere hunc pauperem, ornare hanc Ecclesiam, vel fratri suo promittat intrare Religionem, quia tunc principalis creditor est Deus; sed à communi sententia non recedo, quia Deus non vult remittere promissionem sibi factam cum injuria tertii.
7. Vota reservata sicut dispensari non possunt, ita nec commutari, nisi quoad circumstantias, ut dixi n. 9.
18. 8. Sicut dispensatio, ita & votorum commutatio probabiliter fieri potest extra confessionem; nec obstat, quòd in Bulla Jubilæi addi soleat: *Confessionibus auditis valeat absolvere à peccatis & commutare vota;* nam tò auditis confessionibus refertur ad absolutionem à peccatis, quæ immediatè sequitur, non verò ad commutationem votorum, *Viva, La Croix n. 507.*
19. 9. Qui ab habente potestatem impetravit commutationem voti, si malit, potest redire ad prius votum, quia commutatio in ejus favorem facta est, non tamen tenetur redire, etiamsi materia nova facta esset inutilis vel impossibilis etiam ex culpa voventis; v. g. loco disciplinae impositum est jejunium, si non potes jejunare, non teneris ad disciplinam, quia jam prior obligatio sublata est, *Laym. Sporer n. 135.*
20. 10. Omnia vota personalia proprià autoritate mutari possunt in votum Religionis tanquam evidenter melius & DEO gratius; si tamen ex pòst Religio-

nem ingredi non possis, reviviscunt priora vota, quia hæc commutatio proprià autoritate facta non tollit omninò obligationem prioris vinculi, *Tamb. hic §. 7. n. 6.* 11. Per professionem Religiosam ipso jure commutantur & extinguuntur omnia juramenta & vota non solemnia, tam realia quàm personalia, etiam reservata, etsi vovens de hac commutatione nihil cogitaverit, *Barb. in c. 4. de vot. n. 2. Pyrrhing. n. 28.*

Item per Professionem in Religionem laxiorem extinguuntur votum ingrediendi strictiorem, quia est votum simplex, *Sanch. l. 5. mor. c. 5. n. 16.* peccat tamen, qui contra votum Religionis strictioris ingreditur laxiorem, nisi strictior ipsi sit inconveniens; Excipe sola vota homini vel Ecclesiæ facta & acceptata, quæ per Professionem non extinguuntur, quia Deus non acceptat Professionem cum injuria seu derogatione juris tertio quaesiti, *Sanch. n. 40. Pyrrh. loco citato.*

12. Vota pœnalia dispensari & commutari possunt, non tantum quoad se, sed etiam quoad pœnam jam debitam, v. g. vovisti dare eleemosynam, quoties te inebriaveris, & votum ipsum & eleemosynæ jam debitæ ex causa dispensari & commutari possunt: idem est, si quis indies vovit orare Rosarium, quod à longo tempore intermisit; Regularis privilegiatus impositâ salutari pœnitentiâ pro transgressione in ipso voto orandi

21.

22.

&

& in Rosariis neglectis dispensare poterit, *Nav. Sanch. Laym. n. 26.*

23. Qui vovit non petere dispensationem vel irritationem voti, adhuc potest facere commutationem; item qui vovit non petere irritationem, potest adhuc petere dispensationem, vel contrà, quia hæc sunt valde distincta; attendenda tamen est intentio voventis, qui fortè non distinxit inter dispensationem, irritationem & commutationem, sed simpliciter

vovit, manere in suo voto; si absolutè vovit, non petere relaxationem pro quocunque casu etiam necessitatis, votum est nullum, quia tunc melius est petere, quàm non petere; secus si voverit, non facilè petere, aut non petere nisi cum consilio Confessarii; tunc si petat absque gravi causa vel consilio Confessarii, relaxatio & commutatio valebit quidem, sed peccabit contra votum.

CASUS